

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **L. H.**, zastoupené E. L., obecnou zmocněnkyní, bytem O.-H., K. 1458/1, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.9.2015 č.j. MPSV-UM/22228/15/9S-MSK, sp. zn. SZ/2365/2015/9S-MSK, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě ze dne 28.4.2015 č.j. 241806/2015/OOI, **o odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 3.9.2015 č.j. MPSV-UM/22228/15/9S-MSK **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 3.9.2015 č.j. MPSV-UM/22228/15/9S-MSK, sp. zn. SZ/2365/2015/9S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobkyně a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě ze dne 28.4.2015 č.j. 241806/2015/OOI, kterým byla žalobkyni odejmuta

dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení ode dne 1.11.2014. Toto rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že dne 10.10.2014 bylo vydáno rozhodnutí o snížení doplatku na bydlení ode dne 1.10.2014, po podání odvolání bylo toto rozhodnutí zrušeno a vráceno úřadu práce k novému projednání. Dne 29.1.2015 bylo vydáno rozhodnutí o snížení doplatku na bydlení a po podání odvolání bylo opět zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Na základě této skutečnosti byly přehodnoceny odůvodněné náklady na bydlení za měsíc říjen 2014, kdy žalobkyně nehradila zálohu za elektrickou energii. Při rozhodování o nároku na dávku byl započítán příjem ve výši 3 934,60 Kč, příspěvek na živobytí ve výši 7 496 Kč, odůvodněné náklady na bydlení ve výši 3 610,59 Kč, příspěvek na bydlení byl v předcházejícím měsíci vyplacen ve výši 4 251 Kč. Jelikož částka živobytí byla stanovena ve výši 10 250 Kč, nárok na doplatek na bydlení žalobkyni nevznikl. Doplatek na bydlení byl odejmut od 1.11.2014.

Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného podala včasnou žalobu, ve které především namítala, že žalovaný pouze uvedl přiznanou výši nákladů na energie – pevné palivo a dále se odvolal na výpočet těchto nákladů programovou aplikací, když pouze obecně uvedl, jaká hlediska použil a neuvedl žádný konkrétní údaj, který pro výpočet těchto nákladů v programové aplikaci použil a neposkytl žalobkyni ani matematický model, na jehož základě automatizovaný program výši prokazatelné nezbytné spotřeby paliv, případně spotřeby energie, vypočetl. Dle žalobkyně prvoinstanční orgán a poté také odvolací orgán nesprávně posoudil výši celkových odůvodněných nákladů na bydlení, z odůvodnění obou rozhodnutí správních orgánů není možné zjistit, z jakých údajů a jakým výpočtem k přiznané výši odůvodněných nákladů na vytápění oba správní orgány dospěly.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné s argumentem, že v doplatku na bydlení jsou zohledňovány výdaje za paliva ve výši, která je v místě obvyklá. Jedná se o paušální výši, která je dána výpočtem ceny pevných paliv v místě obvyklém, druhem paliv, rozlohou vytápěného prostoru a jednotkami výhřevnosti příslušného druhu paliva. Žalovaný uvedl, že dle doložených dokladů byla žalobkyni do programové aplikace zanesena data, jejichž správnost byla žalovaným zkontrolována.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 3.9.2015 č.j. MPSV-UM/22228/15/9S-MSK, sp. zn. SZ/2365/2015/9S-MSK, připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, z připojeného správního spisu Úřadu práce České republiky - krajská pobočka Ostrava a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen s.ř.s.).

Z předložených správních spisů soud zjistil, že jeho součástí je nájemní smlouva, podle které má žalobkyně být v nájmu, evidenční list pro výpočet nájemného ze dne 12.1.2012, informace o užívaném bytu, periodická faktura za sdružené služby dodávky elektřiny adresovaná žalobkyni jakožto odběrateli za fakturační období od 9.10.2013 do 7.10.2014 ve výši přeplatku 1 476 Kč, doklad o výši měsíčních příjmů manžela – příjmy ze závislé činnosti ve výši 935 Kč, doklad o výši měsíčních příjmů žalobkyně – příjmy ze závislé činnosti ve výši 3 279 Kč,

příspěvek na dítě – dvě dcery, každá 610 Kč, to vše za rozhodné období měsíc září 2014, oznámení o změně výše dávky pomoci v hmotné nouzi ze dne 21.11.2014, kterým byl žalobkyni zvýšen příspěvek na živobytí z částky 7 367 Kč na částku 7 496 Kč od dne 1.11.2014, kalkulační list, zahájení správního řízení ze dne 8.4.2015 ve věci odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení ode dne 1.10.2014 a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 28.4.2015, kterým odejmul žalobkyni doplatek na bydlení od 1.11.2014. Součástí tohoto správního spisu je také odvolání žalobkyně ze dne 19.5.2015, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že odůvodněné náklady na bydlení v měsíci říjnu 2014 byly stanoveny ve výši 4 456,59 Kč (nájemné ve výši 2 246 Kč, služby bezprostředně spojené s užíváním bytu ve výši 1 246 Kč, úhrada za komunální odpad ve výši 166 Kč, částka za energie – vytápění koksem 616,55 Kč měsíčně, vytápění palivovým dřevem – 52,12 Kč měsíčně a propan pro vaření 129,91 Kč měsíčně). Nebyla zde zohledněna záloha za odběr elektrické energie, když tuto žalobkyně v měsíci říjnu 2014 nehradila. Dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že v měsíci říjnu nárok na doplatek na bydlení žalobkyni nevznikl, poněvadž příjem společně posuzovaných osob (4 169,8 Kč) zvýšený o příspěvek na živobytí (7 367 Kč) a příspěvek na bydlení (4 251 Kč) po odečtení odůvodněných nákladů na bydlení (4 456,59 Kč) převýšil částku živobytí společně posuzovaných osob (10 250 Kč).

Podle ust. § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb. se do odůvodněných nákladů na bydlení započítává úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií; úhradou prokazatelné nezbytné spotřeby energií se rozumí úhrada dodávky a spotřeby elektrické energie, plynu, případně výdaje na další druhy paliv, a to ve výši, která je v místě obvyklá; výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií se stanoví jako průměrná cena za dodávku energií pro bytovou jednotku určité velikosti podle sdělení příslušných dodavatelů těchto energií, nejvýše však ve výši skutečných úhrad; v odůvodněných případech lze navýšit takto zjištěné částky až o 10 %; za odůvodněný případ se považuje zejména dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav.

Podle ust. § 35 zákona č. 111/2006 Sb. výše doplatku na bydlení za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení sníženou o příspěvek na bydlení vyplácený v měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci, a částkou, o kterou se příjem osoby zvýšený o vyplácený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí osoby.

Podle § 52 odst. 3 zákona č. 111/2006 Sb. ministerstvo zajišťuje pro provádění zákona na vlastní náklady aplikační program automatizovaného zpracování údajů potřebný pro rozhodování o dávkách, jejich výplatu a jejich kontrolu, včetně jeho aktualizací, a poskytuje tento program bezplatně orgánům pomoci v hmotné nouzi. Orgány pomoci v hmotné nouzi jsou povinny při řízení o dávkách, při jejich výplatě a kontrole tento program používat.

Krajský soud musel dát za pravdu stěžejní žalobní námitce žalobkyně uplatněné již v odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí, jakož i v žalobě proti rozhodnutí žalovaného, týkající se výpočtu odůvodněných nákladů na bydlení, respektive způsob, jakým správní orgány stanovily částku prokazatelné nezbytné

spotřeby energií – náklady na vytápění. Krajskému soudu je známo, že je posouzení existence nároku a výše dávky závislé na výstupech automatizovaného systému, který zajišťuje ministerstvo. Při složité konstrukci výpočtu výše konkrétní dávky je tímto způsobem posílena správnost výpočtu, uchování dat, systém významně urychluje rozhodování o nárocích klientů v podmínkách správního řízení a snižuje se chybovost. Skutečnost, že správní orgán v napadeném rozhodnutí uvedl, že: *„výše částek na úhradu energií, zahrnutých do odůvodněných nákladů, byly vypočítány programovou aplikací přiměřeně dle velikosti bytu, druhu spotřebičů a počtu osob v domácnosti, a to na základě předložených dokladů“* a že *„kontrolou zadaných údajů do aplikace hmotné nouze odvolací správní orgán dospěl k závěru, že při zadávání prvoinstanční správní orgán nijak nepochybil“* ani obsah předloženého správního spisu nedokládají způsob výpočtu odůvodněných nákladů za energie. Žalovaný neuvedl konkrétní údaje, které do aplikace hmotné nouze zavedl ani neposkytnul matematický model či výpočet, dle kterého k částkám za energie dospěl. Povinnost použití programové aplikace hmotné nouze pro výpočet dávky ještě sama o sobě nezavazuje správní orgány povinnosti, aby konkrétní dosažený výsledek také náležitě odůvodnily. K tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 Ads 33/2012-30 ze dne 24.10.2012 *„To, že je správní orgán povinen při svém rozhodování používat aplikační program automatického zpracování údajů, pak v žádném případě nepředstavuje odpověď na otázku, jakým způsobem tento program k určení výše prokazatelné nezbytné spotřeby energií dospěl.“*

Ze shora uvedených důvodů žalovaný učinil své rozhodnutí pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelným a za této situace krajskému soudu nezbylo, než v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení bez jednání tímto rozsudkem zrušit a věc mu vrátit podle ust. § 78 odst. 4 vrátit k dalšímu řízení.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšné žalobkyni v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 21. července 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce